

Δελτίο Τύπου

**Ελληνικό περίπτερο
στην 58η Διεθνή Έκθεση Τέχνης
— La Biennale di Venezia**

Οι καλλιτέχνες **Ζάφος Ξαγοράρης, Εύα Στεφανή** και **Πάνος Χαραλάμπους**
εκπροσωπούν την Ελλάδα στην **Μπιενάλε της Βενετίας**
με την έκθεση **Mr. Stigl**

σε επιμέλεια **Κατερίνας Τσέλου**

11 Μαΐου — 24 Νοεμβρίου 2019
Προεγκαίνια: 8 — 10 Μαΐου 2019
Εγκαίνια περιπτέρου: 10 Μαΐου 2019, 2 μ.μ.
Giardini, Βενετία

Οι καλλιτέχνες **Ζάφος Ξαγοράρης, Εύα Στεφανή** και **Πάνος Χαραλάμπους** εκπροσωπούν την Ελλάδα στην 58η Διεθνή Έκθεση Τέχνης — La Biennale di Venezia (11 Μαΐου — 24 Νοεμβρίου 2019, Βενετία) με νέα έργα και in situ εγκαταστάσεις, με την επιμέλεια της **Κατερίνας Τσέλου**.

Επενδύοντας τον εσωτερικό και εξωτερικό χώρο του ελληνικού περιπτέρου στη Βενετία με εγκαταστάσεις, εικόνες και ήχους, οι τρεις καλλιτέχνες αναδεικνύουν διαφορετικές πλευρές του πολιτικού, ιδιωτικού και κοινωνικού μας βίου. Στο περιβάλλον που δημιουργούν η μετατόπιση από τις μεγάλες αφηγήσεις προς τις προσωπικές ιστορίες είναι διαρκής. Άγνωστες (ή λιγότερο γνωστές) λεπτομέρειες αναδύονται για να ανατρέψουν με παιγνιώδη τρόπο τις επίσημες εκδοχές της Ιστορίας.

Ο **Mr. Stigl**, που δανείζει το όνομά του στον τίτλο της έκθεσης στο ελληνικό περίπτερο, είναι αποτέλεσμα μιας παρανόησης, ένα ιστορικό παράδοξο, ένας φανταστικός ήρωας μιας άγνωστης, περιφερειακής ιστορίας, ο οποίος με ποιητικό τρόπο μάς μεταφέρει στις παρυφές της επίσημης Ιστορίας, αλλά και της ίδιας της πραγματικότητας. Θα μπορούσε να είναι ο ειρωνικός αφηγητής που μας εισάγει σε έναν τόπο με αμφιβολίες, παραφρασμένους ήχους και σουρεαλιστικά παιχνίδια πάνω στην έννοια της ταυτότητας και της ίδιας της Ιστορίας.

Τι παραφράζει η Ιστορία και τι αποκρύπτει;

Ο **Ζάφος Ξαγοράρης** αλλοιώνει την αρχιτεκτονική του ελληνικού περιπτέρου τοποθετώντας στην είσοδο την ανακατασκευή της πύλης του στρατοπέδου της Μακρονήσου. Η εγκατάσταση **Παραχώρηση** μας μεταφέρει στο 1948, συνδέοντας την ιστορία της Ελλάδας –πιο συγκεκριμένα τα ταραγμένα χρόνια του Εμφυλίου και τους τόπους εξορίας– με το κίνημα του μοντερνισμού και την Peggy Guggenheim. Εκείνη τη χρονιά το ελληνικό περίπτερο παραχωρήθηκε στην Αμερικανίδα συλλέκτρια ώστε να δείξει για πρώτη φορά στην Ευρώπη τη συλλογή των έργων της, αλλάζοντας ουσιαστικά την ιστορία της Μπιενάλε. Την ίδια στιγμή που η έκθεση εγκαινιάζόταν στη Βενετία, στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Μακρονήσου εκτοπισμένοι στρατιώτες και πολίτες

υποχρεώνονταν να κατασκευάσουν αντίγραφα αρχαιοελληνικών ναών, στο πλαίσιο μιας συνολικής πολιτικής και πολιτισμικής «αναμόρφωσης».

Στο εσωτερικό του περιπτέρου η τρισδιάστατη απεικόνιση ενός υβριδικού διπλού κτιρίου συνδέει αρχιτεκτονικά το ελληνικό περίπτερο με τα έργα που αναγκάστηκαν να κατασκευάσουν οι εξόριστοι αγωνιστές – σαν να είναι το αποτέλεσμα που προέκυψε από τη σύγκρουση δύο αντιφατικών πλευρών της ίδιας εποχής· μιας περιόδου που καθόρισε τη μνήμη του τόπου και τις ιστορίες των ανθρώπων που έζησαν τόσο μακριά ο ένας από τον άλλον.

Η **Εύα Στεφανή** προσεγγίζει διαφορετικά την έννοια της δημόσιας ιστορίας, παραθέτοντας πολλές μικρές αφηγήσεις που παραδοσιακά βρίσκονται στις παρυφές της, ακριβώς επειδή θεωρούνται ασήμαντες. Το νέο της έργο **Μόνο άνδρες** εισβάλλει στην καθημερινότητα μιας σειράς μεσήλικων ανδρών. Σαν μικρά διηγήματα, «οι ιστορίες αυτές του ελαχίστου» κινούνται μεταξύ του ρεαλισμού και του παράδοξου και σκιαγραφούν έναν κόσμο ανδρών διαφορετικό, αντιηρωικό, μακριά από τη στερεοτυπική αρρενωπή απεικόνιση. Δεν έχει σημασία από πού προέρχονται: αν πρόκειται για έναν ποιητή, τον ιδιοκτήτη μιας ταβέρνας στο Μεταξουργείο, έναν συνταξιούχο ράφτη, ή έναν οικοδόμο κι έναν μετανάστη που συναντιούνται στο καφεενείο. Το **Παράθυρο** καταγράφει μια διαφορετική ιστορία, αυτή του νεκρού χρόνου που δεν περνά. Μέσα από την παρουσία μιας γυναίκας καθισμένης σε ένα δωμάτιο, το έργο υπενθυμίζει τη σημασία της σιωπής και της μη δράσης ως μη καταγεγραμμένης ιστορίας. Στο **Στόμα** αντιπαραβάλλονται εικόνες αρχειακού υλικού από παρελάσεις και επίσημους εθνικούς εορτασμούς, με θραύσματα κειμένου γραμμένου από την ίδια. Εδώ η Στεφανή συσχετίζει με ανατρεπτικό τρόπο τον ιδιωτικό με τον δημόσιο λόγο. Όλοι μαζί και ο καθένας χωριστά οι ήρωες της Εύας Στεφανή, σαν μυθοπλαστικές σελίδες ημερολογίου συμπυκνώνουν, χωρίς να το επιδιώκουν, την ανθρώπινη συνθήκη στην ουσία της, γράφοντας μια ανεπίσημη Ιστορία.

Οι φωνές των ηρώων του **Πάνου Χαραλάμπους** φτάνουν σε εμάς μέσα από μια παράδοση συλλογή δίσκων βινυλίου, την οποία χτίζει με συνέπεια από τη δεκαετία του '80. Συνδέοντας τις εγκαταστάσεις με ηχητικές επιτελέσεις, ο Χαραλάμπους επαναφέρει ξεχασμένες ή άγνωστες φωνές, συχνά αλλοιώνοντας και ανασυνθέτοντάς τις μέσα από το ιδιοσυγκρασιακό παίξιμο των βινυλίων του, χρησιμοποιώντας νύχια αετού, αγκάθια ρόδου, αιχμές φύλλων του φυτού αθάνατος. Το νέο του έργο **Ένας αητός καθότανε**, μια μεγάλη γυάλινη εγκατάσταση που αποτελείται από 20.000 ποτήρια, καλύπτει το πάτωμα του ελληνικού περιπτέρου. Πάνω της στήνεται ένας εκστατικός «υπερηχητικός» χορός, μια περιδίνηση «βαθιάς ακρόασης». Ο επισκέπτης καλείται να περπατήσει στη διάφανη σκηνή και να αφήσει –σαν απόνερα– τη δική του ηχώ, το δικό του ίχνος στο παρόν. Δύο παλιές ηχογραφήσεις από τη συλλογή του καλλιτέχνη συνοδεύουν τον ήχο που βγάζουν τα ποτήρια, μετατρέποντας τον ακροατή-θεατή σε «θιασώτη».

Η πολυαισθητηριακή εγκατάσταση του Χαραλάμπους αποτελεί μια ελεγεία στο περιφρονημένο σώμα, έναν ύμνο στο έντονο διονυσιακό στοιχείο του λαϊκού χορού, που κινείται στις παρυφές της Ιστορίας.

Η ευθύνη για την υλοποίηση της εθνικής εκπροσώπησης, με την ιδιότητα του Επιτρόπου, έχει ανατεθεί από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού στον νεοσύστατο **Μητροπολιτικό Οργανισμό Μουσείων Εικαστικών Τεχνών Θεσσαλονίκης (MOMus)**. Τον ρόλο της εθνικής επιτρόπου τον έχει αναλάβει η **Συραγώ Τσιάρα**, αναπληρώτρια διευθύντρια του MOMus-Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης και του MOMus-Πειραματικού Κέντρου Τεχνών. Η έκθεση χρηματοδοτείται από το **Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού**.

Το **Onassis Culture** είναι ο βασικός υποστηρικτής της ελληνικής συμμετοχής, που επίσης στηρίζεται από τον Οργανισμό Πολιτισμού και Ανάπτυξης **NEON**, τον **ΕΟΤ**, και την **Aegean** ως επίσημου χορηγού αερομεταφορών. Χορηγός επικοινωνίας **EPT**.

Εγκαίνια ελληνικού περιπτέρου: Παρασκευή 10 Μαΐου 2019, 2 μ.μ.

Στα εγκαίνια θα πραγματοποιηθεί ηχητική περφόρμανς από τον Πάνο Χαραλάμπους (διάρκειας 10').

**Υλικό για τον Τύπο και φωτογραφίες εδώ:
mrstigl.com/press**

Για θέματα που αφορούν τον Τύπο:

Φωτεινή Μπάρκα
press@mrstigl.com
+30 694 562 4707

**Ακολουθήστε μας
στα κοινωνικά δίκτυα:**

facebook.com/mr.stigl
instagram.com/mr.stigl

Περισσότερες πληροφορίες:

mrstigl.com
greeceatvenice.culture.gr

powered by

**ONASSIS
CULTURE**

με την υποστήριξη

NEON

χορηγός αερομεταφορών

Ζάφος Ξαγοράρης

Η παραχώρηση, 2018-19

Εγκατάσταση, διαστάσεις μεταβλητές

Η ενιαία εγκατάσταση αποτελείται από ανακατασκευή πύλης στο εξωτερικό του ελληνικού περιπτέρου (950 εκ. x 1.250 εκ. x 150 εκ.), τρισδιάστατη απεικόνιση διπλού κτιρίου (90 εκ. x 140 εκ. x 90 εκ.) και προθήκη με αρχειακό υλικό από το Ελληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο (ΕΛΙΑ), τα Αρχεία Σύγχρονης Κοινωνικής Ιστορίας (ΑΣΚΙ), τα Ιστορικά Αρχεία της Μπιενάλε της Βενετίας, τα αρχεία του Μουσείου Solomon R. Guggenheim και της Συλλογής Peggy Guggenheim στη Βενετία.

Εύα Στεφανή

Ανάγλυφα, 2019

Περιλαμβάνει τα έργα:

Μόνο άνδρες, 2019

16 mm, Hi8, VHS-C, HDV, έγχρωμο, με ήχο

Διάρκεια: 70'

Παράθυρο, 2019

Ψηφιακό βίντεο, έγχρωμο, χωρίς ήχο

Διάρκεια: 2'

Στόμα, 2019

Αρχειακό υλικό και κείμενο, ασπρόμαυρο, χωρίς ήχο

Διάρκεια: 3,5'

Πάνος Χαραλάμπους

Ένας αητός καθότανε, 2018-19

Εγκατάσταση μεταβλητών διαστάσεων, περφόρμανς

20.000 γυάλινα ποτήρια, μάρμαρο, 2 πικάπ, 6 μεγάφωνα, βαλσαμωμένος αετός, δίσκοι

Ηχητικό υλικό:

«Το παιχνίδι σου σκληρό», με τον Τ. Καρναβά, ερασιτεχνική ηχογράφηση από πανηγύρι της Ακαρνανίας, Δεκαπενταύγουστος 1987

«Lamenti de Epiro», I, II του Demetrio Stratos, από τον δίσκο *Metrodora* (Cramps Records, 1976).

Το έργο συνοδεύεται από διπλό άλμπουμ βινυλίου περιορισμένης έκδοσης με ηχογραφήσεις που έχει συγκεντρώσει ο καλλιτέχνης (Rekem Records, 2019).

Συμμετέχοντες καλλιτέχνες

Ζάφος Ξαγοράρης

Στο έργο του ο **Ζάφος Ξαγοράρης** (Αθήνα, 1963) αναφέρεται συχνά σε ιστορικές λεπτομέρειες ή αγνοημένα γεγονότα, τα οποία φέρνει στο παρόν σαν να εμφυσά ζωή σε ένα φάντασμα. Η έρευνά του ξεκινά από τον ίδιο τον τόπο εγκατάστασης των έργων ή το πλαίσιο της παρουσιάσής τους.

Έχει συμμετάσχει σε εκθέσεις όπως: *Have We Met? Dialogues on Memory and Desire*, Stamps Gallery (Αν Αρμπορ, 2018), documenta 14 (Αθήνα και Κάσελ, 2017), *Politiche della Natura*, Fondazione Zimei (Πεσκάρα, 2016), *PIGS*, Μουσείο Atrium (Βιτόρια-Γκαστέις, 2016), *No Country for Young Men*, Bozar (Βρυξέλλες, 2014), 4η Μπιενάλε της Αθήνας (2013), *Sotto Quale Cielo*, Museo Riso (Παλέρμο, 2011), Manifesta 7 (Ροβερέτο, 2008), 1η Μπιενάλε της Θεσσαλονίκης (2007), 1η Bienal fin del Mundo (Οουσούαγια, 2007), 27η Μπιενάλε του Σάο Πάολο (2006). Το 2015 δημιούργησε την εγκατάσταση με τίτλο *Λοξή τάξη* στο Μουσείο Μπενάκη και το 2016 το έργο *Η παράσταση* (παραγωγή του Οργανισμού Πολιτισμού και Ανάπτυξης NEON). Την περίοδο 2017-19 πραγματοποίησε το εκπαιδευτικό εγχείρημα *Εργαλεία αποσυναρμολόγησης* σε έξι σχολεία της Αθήνας με τη συνεργασία της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση. Η δουλειά του έχει παρουσιαστεί σε πανεπιστήμια όπως τα: IUAV (Βενετία), School of Visual Arts (Νέα Υόρκη), Ακαδημία Καλών Τεχνών Μονάχου, Ακαδημία Καλών Τεχνών (Παλέρμο), πανεπιστήμιο Ιλινόις και School of the Art Institute (Σικάγο).

Υπήρξε ένας από τους επιμελητές του ελληνικού περιπτέρου στην 9η Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας (2004) και της 2ης Μπιενάλε της Αθήνας (2009). Έχει διδάξει στα πανεπιστήμια του Σάσαρι και της Πάτρας, ενώ έχει διατελέσει προσκεκλημένος ερευνητής στο πανεπιστήμιο Columbia της Νέας Υόρκης (Fulbright) και προσκεκλημένος καλλιτέχνης στο πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν. Είναι καθηγητής στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών.

Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα και στο Τεχνολογικό Ινστιτούτο της Μασαχουσέτης με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση. Ολοκλήρωσε τη διδακτορική του διατριβή, με θέμα την κατασκευή των θαυμάτων από τον Ήρωνα τον Αλεξανδρέα, στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

zafosxagoraris.net

Εύα Στεφανή

Δημιουργός ντοκιμαντέρ, εικαστική καλλιτέχνης και ποιήτρια, η **Εύα Στεφανή** (ΗΠΑ, 1964) χρησιμοποιεί βίντεο και φιλμ super 8 στο έργο της, το οποίο κινείται μεταξύ του κινηματογράφου παρατήρησης και του πειραματικού σινεμά.

Μεταξύ άλλων, έχει σκηνοθετήσει τις ταινίες *Χειρόγραφο* (2017), *Ο ναός της παρθένου* (2017), *Δημήτρης Παπαϊωάννου* (2012), *Λουόμενοι* (2008), *Τι ώρα είναι;* (2007), *Το κουτί* (2004), *Ακρόπολις* (2001), *Αθήναι* (1995). Έχει αποσπάσει διεθνείς διακρίσεις, μεταξύ των οποίων οι εξής: Principal Prize στο 64ο International Short Film Festival Oberhausen, Κρατικό Βραβείο Ποιότητας Υπουργείου Πολιτισμού, Βραβείο Διεθνούς Ένωσης Κριτικών FIPRESCI, Α' Βραβείο Ντοκιμαντέρ Μικρού Μήκους Cinéma du Réel, Παρίσι.

Τα τελευταία χρόνια έχει συμμετάσχει σε διεθνείς εικαστικές εκθέσεις με κυριότερη την documenta 14 στην Αθήνα και στο Κάσελ (2017). Είναι υπεύθυνη για την Κινηματογραφική Σειρά των εκδόσεων Πατάκη. Έχει γράψει δύο κινηματογραφικά βιβλία, *Ντοκιμαντέρ: Το παιχνίδι της παρατήρησης* (εκδ. Πατάκη, 2016) και *10 κείμενα για το ντοκιμαντέρ* (εκδ. Πατάκη, 2007), και ένα βιβλίο ποιητικής πρόζας, *Τα μαλλιά του Φιν* (εκδ. Πόλις, 2014).

Σπούδασε πολιτικές επιστήμες στο πανεπιστήμιο Αθηνών και κινηματογράφο στη σχολή ντοκιμαντέρ Varan στο Παρίσι, στο New York University και στο National Film and Television School στην Αγγλία, όπου ειδικεύτηκε στη σκηνοθεσία ντοκιμαντέρ. Το 1997 ολοκλήρωσε τη διδακτορική διατριβή της στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Είναι αναπληρώτρια καθηγήτρια στο πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου διδάσκει θεωρία και ιστορία κινηματογράφου στο τμήμα ΕΜΜΕ. Είναι επίσης επισκέπτρια καθηγήτρια στο Freie Universität στο Βερολίνο. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

evastefani.gr

Πάνος Χαραλάμπους

Το έργο του **Πάνου Χαραλάμπους** (Ακαρνανία, 1955) περιλαμβάνει εγκαταστάσεις, περιβάλλοντα in situ και δημόσιες οπτικοακουστικές εν εξελίξει δράσεις. Πραγματεύεται τη δυνατότητα «επιβιώσεων», μοτίβων, φωνών, ήχων, ιδεών, αισθημάτων, παραγωγικών συμπεριφορών, αποδυναμώνοντας την επικράτεια του παρόντος και δημιουργώντας ευκαιρίες για νέες διευθετήσεις και κατανομές. Ταυτόχρονα διερευνά την εκφραστική δυνατότητά του ως υποκειμένου εντός της «ελάχιστονος νεοελληνικής σκηνης», επιδιώκοντας μια «έσωθεν εδραίωση» σε πολυπολιτισμικό περιβάλλον.

Έχει συμμετάσχει σε εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, μεταξύ των οποίων οι εξής: *Voice-o-gragh & Flatus Vocis*, documenta 14 (Αθήνα και Κάσελ, 2017), *Genii Loci. Greek Art from 1930 to Today* (Αγία Πετρούπολη, 2016), Venice International Performance Art Week *The Dream of Antigone* (Βενετία, 2016), *White House Biennial* (Βάρνα, 2016), *Breakthrough*, ARCO (Μαδρίτη, 2004), *Eidos* (Μπεζανσόν, 2004), Κοπεγχάγη-Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης (1996), *Ogrody* (Πόζναν, 1996), Kunst-Europa, *Visual European Landscape* (Βερολίνο, 1991), Γλασκόβη-Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης (1990), *Out of Limits* (Πόζναν, 1990), 3η Μπιενάλε Νέων Καλλιτεχνών από τη Μεσογειακή Ευρώπη (Βαρκελώνη, 1987).

Επιλεγμένες ατομικές εκθέσεις: *Aquis Submersus* (Αθήνα, 2014-15), *Tobacco Area, 1986-2011* (Αθήνα, 2011), *Voice-O-Graph* (Αθήνα, 2006-07), *Phonopolis* (Αθήνα, 2003-04), *Psychagogia II* (Αθήνα, 2001), *1496-2000 / como humo se va* (Αθήνα, 1999-2000), *Psychagogia I: Recreation* (Αθήνα και Θεσσαλονίκη, 1997), *ΙΧΘΥΣ* (Αθήνα, 1995), *Concerning Fishing* (Αθήνα, 1992), *Story of Tobacco* (Βερολίνο, 1991 και Αθήνα, 1990, 1988).

Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, στο εργαστήριο του Νίκου Κεσσανλή. Σήμερα είναι πρύτανης της ΑΣΚΤ. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

panoscharalambous.com

Επιμελήτρια

Κατερίνα Τσέλου

Η **Κατερίνα Τσέλου** (Αθήνα, 1974) σπούδασε φιλολογία και ιστορία της τέχνης στο Καποδιστριακό πανεπιστήμιο της Αθήνας και συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στη θεωρία της τέχνης στο École des hautes études en sciences sociales (EHESS) στο Παρίσι.

Ήταν σύμβουλος επιμέλειας της documenta 14 στην Αθήνα και στο Κάσελ και βοηθός του καλλιτεχνικού διευθυντή Adam Szymczyk (2014-17). Ήταν επίσης συνεπιμελήτρια της 4ης Μπιενάλε της Αθήνας το 2013. Από το 2009 έως το 2013 είχε αναλάβει την επιμέλεια του εικαστικού προγράμματος στο Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας. Από το 2007 έως το 2008 εργάστηκε ως συντονίστρια εκθέσεων στο κέντρο Argos, Centre for Art and Media στις Βρυξέλλες. Έχει οργανώσει εκθέσεις ως ανεξάρτητη επιμελήτρια στην Ελλάδα, σε συνεργασία με σημαντικούς θεσμούς όπως η Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, η Αρχιτεκτονική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, το Πανόραμα Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου και το Θέατρο του Νότου. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Επίτροπος

Συραγώ Τσιάρα

Η **Συραγώ Τσιάρα** (Λάρισα, 1968) ολοκλήρωσε τις προπτυχιακές σπουδές της στην ιστορία και στην αρχαιολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και πήρε το μεταπτυχιακό της δίπλωμα από το πανεπιστήμιο του Leeds, με ειδίκευση στην κοινωνική ιστορία της τέχνης. Η διδακτορική διατριβή της έχει αντικείμενο την τέχνη στον δημόσιο χώρο σε συνάρτηση με τη διαμόρφωση της εθνικής ταυτότητας και μνήμης.

Από το 2000 εργάζεται ως επιμελήτρια στο Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (νυν MOMus-Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης-Συλλογή Κωστάκη) διοργανώνοντας εκθέσεις, συνέδρια και διαθεματικές δράσεις, ενώ από το 2007 ανέλαβε τη διεύθυνση του Κέντρου Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης (νυν MOMus-Πειραματικό Κέντρο Τεχνών).

Παράλληλα, δίδαξε στο πανεπιστήμιο Θεσσαλίας (2004-08) τέχνη στον δημόσιο χώρο, ευρωπαϊκό μοντερνισμό και πρωτοπορίες, ελληνική τέχνη 19ου και 20ού αιώνα, θεωρία και μεθοδολογία της σύγχρονης τέχνης. Το 2009 συνεπιμελήθηκε με την Gabriela Salgado και την Bisi Silva τη 2η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης με τον γενικό τίτλο *Πράξις: Τέχνη σε αβέβαιους καιρούς*. Είναι διευθύντρια της 6ης και της 7ης Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης (2017 και 2019 αντίστοιχα), και αναπληρώτρια διευθύντρια στο MOMus-Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης και στο MOMus-Πειραματικό Κέντρο Τεχνών. Η Συραγώ Τσιάρα είναι η εθνική επίτροπος του ελληνικού περιπτέρου στην 58η Μπιενάλε Βενετίας.

BIENNALE ARTE 2019

Η 58η Διεθνής Έκθεση Τέχνης — La Biennale di Venezia σε επιμέλεια Ralph Rugoff τιτλοφορείται *May You Live in Interesting Times*.

ΠΡΟΕΓΚΑΙΝΙΑ

Τα προεγκαίνια για διαπιστευμένους δημοσιογράφους και επαγγελματίες της τέχνης θα πραγματοποιηθούν στις 8, 9 και 10 Μαΐου 2019.

Η έκθεση είναι ανοιχτή για το κοινό από τις 11 Μαΐου έως τις 24 Νοεμβρίου 2019. Παραμένει κλειστή κάθε Δευτέρα (εκτός από τις 13 Μαΐου, 2 Σεπτεμβρίου, 18 Νοεμβρίου 2019).

Ώρες λειτουργίας: 10 π.μ. - 6 μ.μ.

Εκθεσιακός χώρος: Giardini, Βενετία

Εγκαίνια ελληνικού περιπτέρου: Παρασκευή 10 Μαΐου 2019, 2 μ.μ.

Στα εγκαίνια θα πραγματοποιηθεί ηχητική περφόρμανς από τον Πάνο Χαραλάμπους (διάρκειας 10').

Υλικό για τον Τύπο και φωτογραφίες εδώ:
mrstigl.com/press

Περισσότερες πληροφορίες:

mrstigl.com
labiennale.org

Ακολουθήστε μας στα κοινωνικά δίκτυα:

facebook.com/mr.stigl
instagram.com/mr.stigl

Hashtags

#MrStigl
#GreekPavilion
#BiennaleArte2019
#MayYouLiveInInterestingTimes